

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 698

гр. София, 27.02.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VI ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ралица Манолова

Членове: Цветан Ив. Колев
Петър Стоицев

като разгледа докладваното от Цветан Ив. Колев Въззивно частно наказателно дело № 20231100600306 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 243,ал.8 от НПК.

Производството е образувано въз основа на въззивна жалба, депозирана от В. А. Н., ЕГН *****, чрез адвокат З.В. против Определение № 2555 от 28.08.2022 година, постановено по ЧНД № 9450/2022 година, по описа на Софийски районен съд, 96-ти състав.

С посоченото Определение, Софийски районен съд е отменил Постановление на Софийска районна прокуратура от 23.09.2020 година, с което на основание чл.243,ал.1,т.1, във вр. с чл.24,ал.1,т.1, прдл.1 от НПК е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 1113/2020 година, по описа на 04-то РУ при СДВР, пр. преписка № 20486/2020 година, по описа на СРП, образувано и водено за престъпление по чл.127,ал.1 от НК.

Оплакванията във въззивната частна жалба са в следната насока:

Фактите по случая са детайлно изяснени, тъй като покойният И.Н. е бил в съзнание при идване на екипа на Спешна помощ, при което той сам им е казал, че е претърпял инцидент – падане по стълбите на къщата си поради счупване на парапета. Това обстоятелство е изяснено и е безсмислено служителите на ЦСМП и МВР да бъдат разпитвани, тъй като е малко вероятно те да си спомнят за случая, камо ли да изнесат някакви нови факти.

Неправилно е становището на първостепенния съд, че не е установено кой е подал сигнала за инцидента на телефон 112, тъй като е категорично установено, че именно въззивната частна жалбоподателка в настоящото производство В. Н. се е обадила на телефонния номер за спешни повиквания от своя служебен мобилен телефон.

Мъчително би било за родителите на починалия да бъдат подлагани на нови и нови разпити за смъртта на сина им.

В производството не са постъпили писмени становища по въззивната

частна жалба от М.В.Д..

Съдът, съобразявайки възраженията в жалбата, материалите по делото и закона, намира за установено следното:

По отношение процесуалната допустимост на жалбата:

Съдът намира въззивната жалба за **процесуално допустима**.

Същата, освен че е подадена в законоустановения срок е подадена от лице, което попада в кръга на визираните в чл. 243, ал. 7 от НПК лица, на които законът дава възможност да предприемат действия по обжалване на първоинстанционно определение, постановено в производство по обжалване на прекратително прокурорско постановление.

Разгледана „по същество“, съдът намира въззивната жалба за **неоснователна**.

Съображенията са следните:

Пред 04-то РУ при СДВР на 28.07.2020 година е образувано Досъдебно производство № 1113/2020 година за разследване на престъпление по чл.127,ал.1 от НК, за това че за времето от 20,00 часа на 02.04.20 година до 06,45 часа на 03.04.20 година, в град София, кв.“Манастирски ливади“, улица „****“, по какъвто и да е начин И.В.Н. е бил подпомогнат или склонен към извършване на самоубийство и е последвало такова.

С Постановление от 23.09.2020 година, прокурор от Софийска районна прокуратура на основание чл.243,ал.1,т.1, във вр. с чл.24,ал.1,т.1,прдл.1, във вр. с чл.243,ал.2, във вр. с чл.112,ал.4 и чл.199 от НПК и при условията на чл.24,ал.1,т.1,прдл.1-во от НПК е прекратил производството поради това, че не е извършено престъпление.

За да прекрати наказателното производство, представителят на Софийска районна прокуратура е приел, че доказателствата, събрани в досъдебното производство изясняват, че е имало единствено нещастен инцидент, счупване на парапета на стълбите и падане от нивото на втория етаж на земята.

На 22.02.2022 година в Софийска градска прокуратура постъпва „Сигнал-жалба“, депозирана от М.В.Д. от град Пловдив, сестра на починалия И.В.Н. против Постановлението на Софийска районна прокуратура за прекратяване на наказателното производство.

Жалбата е била адресирана по реда на чл.200 от НПК. Като оплакване в тази жалба е посочено наличието на „големи съмнения“ за това, че смъртта на Н. е била насилствена, а не резултат на нещастно стечение на обстоятелствата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура е приел същата като такава по реда на чл.243 от НПК и е разпоредил тя да бъде изпратена на Софийски районен съд по компетентност.

Съдия от Софийски районен съд с Определение, постановено на 28.08.2022 година е отменил постановлението на Софийска районна прокуратура, като е приел, че прокурорът е прекратил наказателното производство без да направи опит да събере всички възможни доказателства. Не са разпитвани водача на служебния автомобил на ЦСМП и доктор Ц. от ЦСМП, които са разговаряли на място с Н.. Не са разпитани и служителите на

СДВР, полицейски инспектор П.К. и А.В., които са направили оглед на местопроешествието и са изготвили докладните записки по случая, разговаряли са със служителите на ЦСМП и с В. Н.. Не е изяснен въпросът кое е „неустановеното лице“, което се е обадило на телефон 112, за да сигнализира за инцидента.

Такава е хронологията на процесуалните стъпки, осъществени в това наказателно производство до този момент.

В производство като настоящето, законът е овластил въззивния съд да провери първоинстанционният съдебен акт и от там да провери и обосноваността и законосъобразността на прокурорско постановление, с което е прекратено наказателното преследване, т.е. съдебния контрол се ограничава не само до проверка на първоинстанционното определение, но се развива и като проверка по обоснованото и законосъобразно осъществяване на прокурорските правомощия по чл. 243 НПК.

За да прекрати наказателното производство, представителят на СГП е приел, че са събрани всички възможни за събиране доказателства и въз основа на тях са установени следните факти:

Покойният И.В.Н. живеел в град София на адрес: улица ****, заедно със съпругата си В. А. Н.. Работел като шофьор в „Център за градска мобилност“ и се налагало често пъти да си ляга рано вечерта и да става твърде рано сутрин. Спял в самостоятелна стая на втория етаж на къщата. На първия спяла съпругата му. В къщата не били изградени вътрешни стълби. На втория етаж се качвали само по външни, които били обезопасени с парапет от арматурно желязо.

На 02.04.2020 година, около 19,30-20,00 часа И.Н. вечерял със съпругата си на първия етаж, след което се оттеглил към своята спалня на втория етаж, тъй като на следващия ден бил на работа първа смяна и трябвало да стане още в 03,00 часа сутринта. На 03.04.2020 година, около 06,45 часа съпругата му тръгнала да излиза от дома си, когато чула мъжът ѝ да я вика по име. Видяла, че И.Н. лежи на земята, а парапетът на стълбите бил откъртен.

Н. веднага подала сигнал на тел.112. На място пристигнал екип от ЦСМП София, който транспортирал И.Н. до УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, където и бил хоспитализиран.

Когато дошъл екипът на ЦСМП Н. бил в съзнание и казал на медиците, че като тръгвал на работа, парапетът се откъртил и той паднал от втория етаж на земята.

На 04.04.2020 година И.В.Н. починал. Причините за смъртта са счупванията на 6-ти и 7-ми шиен и 6-ти и 7-ми гръден прешлен, довели до парализа на крайниците, впоследствие и до екстремално спадане на пулса, артериалното налягане, белодробна недостатъчност.

Основавайки се на тези факти, прокурорът е достигнал до извода, че не е осъществено престъпление, а се касае до нещастен инцидент.

Подобно на първоинстанционния съд, за да провери правилността на прокурорския акт, въззивният извършва самостоятелен анализ на събрания до този момент доказателствен материал.

В досъдебното производство са събрани следните доказателства:

Медицинска документация:

Съобщение за смърт № 453 / 05.04.20 година.

Копие на Амбулаторна книга на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“.

История на заболяването.

Шоков лист. Протокол за проведено компютър-томографско изследване на главен мозък, гръден кош, корем и малък таз. Амбулаторни листи.

Епикриза от 21.04.20 година.

Имуно-хематологично изследване. Неврологичен статус и данни от проведено лечение в Неврохирургия. Отчетен лист от интензивно лечение.

Свидетелски показания:

В. А. Н. – съпруга на починалия и В.И. Н. – дъщеря на починалия.

Експертиза:

Съдебно-медицинска експертиза от 15.08.2020 година.

За да отмени атакуваното Постановление на СГП, съдията от СРС е приел, че прокурорът е прекратил наказателното производство без да направи опит да събере всички възможни доказателства. Не са разпитвани водача на служебния автомобил на ЦСМП и доктор Ц. от ЦСМП, които са разговаряли на място с Н.. Не са разпитани и служителите на СДВР, полицейски инспектор П.К. и А.В., които са направили оглед на местопроизшествието и са изготвили докладните записки по случая, разговаряли са със служителите на ЦСМП и с В. Н.. Не е изяснен въпросът кое е „неустановеното лице“, което се е обадило на телефон 112, за да сигнализира за инцидента.

Както и по-горе въззивният състав посочи, законодателят е възложил на съда да следи не само за процесуалната и материалноправната законосъобразност на прокурорския акт, но и за неговата обоснованост. Това означава, че проверката може да излезе от рамките на направената от прокурора преценка на доказателствените материали, която обуславя и фактическите констатации по постановлението. Това е и основанието, при мотивиране на съдебния си акт, въззивният съд да прави едновременно и цялостна проверка на атакуваното определение, на прокурорския акт и да отговаря по този начин на направените с въззивната жалба оплаквания.

Относно процесуалната дейност на прокурора по изготвянето на самото прекратително постановление верен е изводът на СРС, че по делото не са извършени всички възможни действия по разследването и не са събрани и проверени всички относими доказателства с цел разкриване на обективната истина по делото и достигане до фактически обосновани констатации, въз основа на които да се направи заключение дали има извършено престъпление /престъпно деяние/ или са налице основания за прекратяване на наказателното производство, а излагането на приетите за установени от държавното обвинение фактически положения се основава единствено на преразказ на показанията на свидетелката В. Н., данните, отразени в медицинската документация и съдебно-медицинската експертиза. В този смисъл, неоснователно е възражението в жалбата, че делото е детайлно изяснено от фактическа страна. Точно обратното - към момента не са събрани всички, относими към предмета на делото годни доказателствени материали; не са извършени всички възможни действия по разследването за установяване

на обективната истина, като не са изследвани и анализирани в пълния им възможен обем всички значими за правилното решаване на делото обстоятелства. А това от своя страна означава, че не са изпълнени императивните предписания на НПК за всеостранност, обективност и задълбоченост на досъдебното разследване, което на практика е довело до накърняване и ограничаване на процесуалните права на пострадалите.

С оглед на това въззивният съд, подобно на районния счита, че прокурорът от СРП необосновано и незаконосъобразно е приел, че на този етап от досъдебното производство безспорно и несъмнено е установено основание по чл. 243 ал.1 вр чл. 24 ал.1 от НПК за цялостно прекратяване на наказателното производство.

Отменяйки постановлението за прекратяване първоинстанционният съд е дал указания на прокурора за събиране на доказателства – за разпит на служителите на ЦСМП, посетили мястото на инцидента и първи провели разговор с все още живия И.Н., за разпит на служителите на СДВР, които също са посетили дома на Н. и са добили преки впечатления от обстановката, в която е бил открит и конкретно каква е била възможната причина за падането на лицето от втория етаж или от стълбите на сградата.

Тези указания въззивният съд споделя. Към тях счита, че следва да допълни и следните:

В рамките на проведеното досъдебно производство изобщо не е било извършено разследване по отношение на основния факт, включен в предмета на доказване при подозрение за осъществено престъпление по чл.127, ал.1 от НК – какви биха били евентуалните причини И.Н. да се самоубие и то по такъв необичаен и твърде мъчителен и с несигурен резултат начин.

Органите на досъдебното производство не са установили и разпитали нито приятелския кръг на починалия, нито хората от неговата месторабота. По делото дори не е установено дали Н. се е водил на психиатричен отчет, още по малко какво е било психическото му състояние преди неговата смърт.

В горната връзка, следва да се разпита личният лекар на Н., досежно това страдал ли е от заболявания сочещи склонност към суицид, съответно какви, споделял ли е притеснения, ако да и приемал ли е медикаменти в тази насока.

Предвид всичко гореизложено Софийски градски съд намира, че постановлението за прекратяване на наказателното производство правилно е било отменено, а делото върнато на Софийска градска прокуратура, поради което протестираното определение следва да бъде потвърдено.

Воден от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 2555 от 28.08.2022 година, постановено по ЧНД № 9450/2022 година, по описа на Софийски районен съд, 96-ти състав, с което е **отменено ПОСТАНОВЛЕНИЕ** на Софийска районна прокуратура от 23.09.2020 година, с което на основание чл.243,ал.1,т.1, във вр. с чл.24,ал.1,т.1, прдл.1 от НПК е прекратено наказателното производство

по досъдебно производство № 1113/2020 година, по описа на 04-то РУ при СДВР, пр. преписка № 20486/2020 година, по описа на СРП, образувано и водено за престъпление по чл.127,ал.1 от НК.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____